

Πυθ. ἐπιθ. ὁ βιβ. XXVI. Πυθ. Πυθ. 15. Πυθ. XLIII.
 Lapillum Lysimachia flavum fuit: denigrat hyperi- (ca) MSS.
 cen, quod et Corion^(a) vocatur. „
 γ γ βιβ. XXV. XXXV Invenit et Lysimachus herbam Coristum
 Lysimachiam (1) quae ab eo nomen retinet celebrata
 Brasistrato. Folia⁽²⁾ habet sallis viridia, florem purpu-
 reum, fruticosa, ramulis erectis, odore⁽³⁾ acri: gigni-
 tur in aquis. Vis ejus tanta est, ut jumentis discor-
 dantibus iugo imposita asperitatem cohibeat. „

(1) Hesychius: Λυσιμαχία ἄσπερα ἐκείνη ἡ ὄνομα ἡ
 ἄσπερα. ἡ δὲ ἀσπερα ἡ ἀσπερα, ἡ ἀσπερα ἡ ἀσπερα
 ἡ ἀσπερα ἡ ἀσπερα ἡ ἀσπερα ἡ ἀσπερα ἡ ἀσπερα
 Retinet nomen apud herbarios. Viriana haec,
 quae purpurea est, major et communis, accurate
 delineatur a Clusio Hist. Bar. pl. IV pag. 51; visa a
 nobis in Horto regio. Hard. — Nobis est a Lythrum Sa-
 licaria (Dodecand. monogyn gen. 1182 Pers. Laticor.
 Juss) Habitat in aquis, a Lysimachia natrata et
 genere et ordine omnino diversum. Ed.

(2) Sic etiam Dioscoride describitur lib. IV cap. 3. οὐ-
 λυμαχία, οὐ δὲ γύρεν ἡ γύρεν. „ ἡ γύρεν ἡ γύρεν,
 ἡ γύρεν ἡ γύρεν ἡ γύρεν. „

(3) Dioscorides praedidit loc. cit. ἡ γύρεν ἡ γύρεν. „

Bols. XXVI. LXXXVII. Lysimachia recentibus pla-
gis medetur.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ